

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 15 martie 2012, Ellinika Nafpigeia/Comisia (T-391/08) de respingere a acțiunii având ca obiect anularea în parte a Deciziei Comisiei C(2008) 3118 final din 2 iulie 2008 prin care sunt declarate incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de autoritățile elene în favoarea Ellinika Nafpigeia (Hellenic Shipyards „HSY”), în cadrul modificărilor planului de investiții inițial privind restructurarea acestui șantier naval [ajutorul de stat C 16/2004 (ex NN29/2004, CP 71/2002 și CP 133/2005)]

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Obligă Ellinika Nafpigeia AE la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 200, 7.7.2012.

Recurs introdus la 14 mai 2012 de H-Holding AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) din 2 martie 2012 în cauza T-594/11, H-Holding AG/Comisia Europeană

(Cauza C-235/12 P)

(2013/C 114/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: H-Holding AG (reprezentant: R. Závodný, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 28 februarie 2013, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Ungaria) la 5 decembrie 2012 — BDV Hungary Trading Kft., în lichidare voluntară/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-563/12)

(2013/C 114/33)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BDV Hungary Trading Kft., în lichidare voluntară

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Întrebările preliminare

1. Articolul 15 din Directiva 77/388/CEE (¹), a Consiliului din 17 mai 1977, A șasea directivă privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (denumită în continuare „vechea Directivă TVA”) și articolul 146 din Directiva 2006/112/CE (²) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (denumită în continuare „noua Directivă TVA”), pot fi interpretate în sensul că transportul în afara teritoriului Comunității de mărfuri destinate exportului trebuie să aibă loc într-o anumită perioadă pentru a fi calificat drept livrare scutită la export?
2. Clauzele de comerț internațional: faptul că vânzătorul, cumpărătorul sau transportatorul au acționat cu bună-credință sau cu rea-credință, cu atenția cuvenită sau eventual în mod culpabil, perioada de declarare, faptul că transportul bunurilor a avut loc efectiv în afara perioadei, dar în perioada de stabilire a taxelor sunt relevante pentru răspunde la prima întrebare?
3. Este compatibil cu principiile neutralității fiscale, securității juridice și proporționalității faptul că legislația unui stat membru prevede condiții suplimentare față de cele stabilite de directive și supune calificarea drept operațiune scutită la export anumitor condiții obiective care nu sunt prevăzute de directive?
4. Articolele 15 din vechea Directivă TVA și articolele 131 și 273 din noua Directivă TVA pot fi interpretate în sensul că, pentru a preveni evaziunea, abuzul și fraudă fiscală și pentru stabilirea și colectarea corecte a taxelor, un stat membru poate supune exporturile scutite condițiilor prevăzute la articolul 11 alineatul 1 din Legea nr. LXXIV din 1992 privind taxa pe valoarea adăugată, precum și la articolul 98 paragraful 1, din Legea nr. CXXVII din 2007 privind taxa pe valoarea adăugată?
5. Modificarea de către autoritatea fiscală a calificării unei operațiuni drept export scutit, ca urmare a neîndeplinirii unor condiții care nu sunt prevăzute de articolele 15 și 146 din directive, și impunerea de către aceasta a plății taxelor de către contribuabil sunt compatibile cu principiile